

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 177 (XXI) — Nr. 276

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marți, 28 aprilie 2009

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina		
LEGI ȘI DECRETE					
111.	— Lege pentru ratificarea Amendamentului, semnat la București la 11 iulie 2008, la Acordul dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Franceze privind cooperarea în domeniul apărării, semnat la București la 24 octombrie 1998	2	Exploatarea Sateliților Meteorologici privind statutul de stat cooperant, semnat la Cheia, România, la data de 17 iulie 2003	6	
Amendament la Acordul dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Franceze privind cooperarea în domeniul apărării, semnat la București la 24 octombrie 1998	2–3	DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
631.	— Decret privind promulgarea Legii pentru ratificarea Amendamentului, semnat la București la 11 iulie 2008, la Acordul dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Franceze privind cooperarea în domeniul apărării, semnat la București la 24 octombrie 1998	3	Decizia nr. 266 din 24 februarie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 13 alin. (1) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, precum și ale art. 6 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999 privind protecția chiriașilor și stabilirea chiriei pentru spațiile cu destinația de locuințe	7–8	
684.	— Decret pentru eliberarea din funcție a unui judecător	4	Decizia nr. 342 din 17 martie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (1), (2) și (3) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004	9–10	
685.	— Decret pentru eliberarea din funcție a unui judecător	4	Decizia nr. 405 din 24 martie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 295 alin. 1 și art. 297 alin. 2 teza a doua din Codul de procedură civilă	11–12	
686.	— Decret pentru eliberarea din funcție a unui judecător	4	HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI		
687.	— Decret pentru eliberarea din funcție a unui procuror	5	458.	— Hotărâre pentru modificarea Hotărârii Guvernului nr. 368/1998 privind înființarea Institutului Național de Expertize Criminalistice — I.N.E.C.	12–13
688.	— Decret privind acordarea Drapelului de luptă Batalionului 435 Logistic „Ciuc”	5	ACTE ALE COMISIEI DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR		
689.	— Decret privind trecerea în rezervă a unui general de brigadă cu o stea din Ministerul Administrației și Internelor	5	258.	— Decizie privind interzicerea temporară a exercitării activității de asigurare și/sau reasigurare a Societății Comerciale BERTA Broker de asigurare — S.R.L.	13–14
690.	— Decret privind supunerea spre adoptare Parlamentului a retragerii României din Acordul dintre statele participante la Brigada multinațională în așteptare cu capacitate de luptă ridicată pentru operațiuni O.N.U. privind statutul forțelor lor, semnat la Copenhaga la 13 decembrie 2001	6	291.	— Decizie privind sancționarea cu retragerea aprobării domnului Ion Vătafu, director executiv la Societatea Comercială IV — Broker de asigurare — S.R.L.	14–15
691.	— Decret privind supunerea spre ratificare Parlamentului a Acordului dintre România și Organizația Europeană pentru Exploatarea Sateliților Meteorologici, semnat la București la 29 decembrie 2008 și la Darmstadt la 9 ianuarie 2009, pentru prelungirea perioadei de aplicare a Acordului dintre România și Organizația Europeană pentru		292.	— Decizie privind sancționarea cu interzicerea temporară a exercitării activității de asigurare a Societății Comerciale IV — Broker de asigurare — S.R.L.	15–16

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****CAMERA DEPUTAȚILOR****SENATUL****LEGE****pentru ratificarea Amendamentului, semnat la București la 11 iulie 2008, la Acordul dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Franceze privind cooperarea în domeniul apărării, semnat la București la 24 octombrie 1998****Parlamentul României** adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se ratifică Amendamentul, semnat la București la 11 iulie 2008, la Acordul dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Franceze privind cooperarea în domeniul apărării, semnat

la București la 24 octombrie 1998, ratificat prin Ordonanța Guvernului nr. 42/1999, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 389 din 17 august 1999, aprobată prin Legea nr. 14/2000.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
ROBERTA ALMA ANASTASE

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
ALEXANDRU PEREȘ

București, 14 aprilie 2009.
Nr. 111.

A M E N D A M E N T**la Acordul dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Franceze privind cooperarea în domeniul apărării, semnat la București la 24 octombrie 1998**

Guvernul României și Guvernul Republicii Franceze, denumite în continuare *părți*, având în vedere Acordul dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Franceze privind cooperarea în domeniul apărării, semnat la București la 24 octombrie 1998, denumit în continuare *Acord*, și în special prevederile art. 29 alin. 29.3, au convenit următoarele:

ARTICOLUL 1

Articolul 5 al capitolului 1 din Acord se înlocuiește cu articolul următor:

„5.1. Se instituie o reuniune de stat major franco-română, însărcinată cu aprofundarea schimburilor referitoare la subiectele politico-militare, precum și cu definirea concepției generale a cooperării bilaterale în domeniul apărării.

5.2. Reuniunea de stat major franco-română este coprezidată de un responsabil al ministerului apărării al fiecăreia dintre părți. Aceasta este compusă, pe lângă aceștia, dintr-un secretar, din atașatul apărării al fiecăreia dintre părți și, în funcție de subiectele abordate, din ofițeri, din reprezentanți ai diferitelor categorii de forțe, arme și servicii sau din experți competenți, precum și din reprezentanți ai cooperării militare și de apărare aparținând ministerelor afacerilor externe ai fiecărei părți pentru subiectele care îi privesc.

5.3. Reuniunea de stat major franco-română are loc o dată pe an, alternativ în România și în Republica Franceză.

5.4. Toate subiectele pe care părțile le consideră de natură a favoriza întărirea cooperării bilaterale pot fi înscrise pe ordinea de zi a reuniunii de stat major franco-române, după aprobarea celor doi copreședinți. Ordinea de zi trebuie stabilită cel târziu cu o lună înaintea reuniunii de stat major franco-român.

5.5. Reuniunea de stat major franco-română întocmește bilanțul cooperării realizate în anul care s-a scurs și stabilește planul de cooperare pentru anii următori.

5.6. Planul de cooperare bilaterală cuprinde atât acțiunile stabilite de comun acord, cât și tematica lor, modalitățile, datele și locurile de realizare, precum și instituțiile responsabile de executarea lor. Acțiunile cooperării sunt propuse de categorii de forțe, servicii, direcții și de alte structuri. Planul de cooperare este semnat de copreședinții reuniunii de stat major franco-române.

5.7. Atașatii apărării sunt corespondenți pentru orice acțiune de cooperare.”

ARTICOLUL 2

Articolul 21 se înlocuiește cu articolul următor:

„Finanțarea cooperării se conformează principiilor enunțate în prezentul capitol, în limita și în cadrul disponibilităților bugetare ale fiecărei părți:

21.1. Partea care trimite are în sarcină cheltuielile de transport dus-întors până la locul de destinație de pe teritoriul statului părții care primește, ale membrilor personalului său militar și civil și indemnizațiile care le sunt datorate, în conformitate cu legislația și reglementările statului părții care trimite.

21.2. Partea care primește pune la dispoziția membrilor personalului militar și civil al părții care trimite, cu titlu gratuit, mijloacele necesare exercitării funcțiilor lor administrative.

21.3. Pentru membrii personalului militar și civil al părții care trimite, care efectuează deplasări de scurtă durată (mai puțin de 5 luni, cu excepția exercițiilor și antrenamentelor comune pentru care modalitățile de suportare a cheltuielilor financiare sunt prevăzute într-o înțelegere specifică) pe teritoriul statului părții care primește, aceasta nu ia în sarcina sa cheltuielile sejurului, în special cheltuielile de transport, de cazare și de hrană. Partea care primește poate să ia în sarcina sa, conform programului vizitei, numai cheltuielile de transport de serviciu în interiorul teritoriului său.

21.4. Pentru membrii personalului militar și civil și pentru membrii familiilor care îi însoțesc, care efectuează deplasări de lungă durată (de cel puțin 5 luni sau mai mult) pe teritoriul

statului părții care primește, partea care trimite asigură cheltuielile de transport, cazare și hrană în conformitate cu legislația și reglementările statului părții care trimite. Partea care primește nu ia în sarcina sa nicio cheltuială a sejurului pentru membrii personalului militar și civil și pentru membrii familiilor lor care îi însoțesc.

21.5. Partea franceză analizează posibilitățile de a lua în sarcina sa cheltuielile de școlarizare legate de pregătirea în domeniul învățământului militar superior postuniversitar, precum și de studierea limbii franceze.”

ARTICOLUL 3

Prezentul amendament intră în vigoare în prima zi după primirea ultimei notificări prin care părțile notifică îndeplinirea formalităților lor constituționale.

Semnat la București la 11 iulie 2008, în două exemplare originale, fiecare în limbile română și franceză, cele două texte fiind egal autentice.

Pentru Guvernul României,
Teodor Meleșcanu,
ministrul apărării

Pentru Guvernul Republicii Franceze,
Henri Paul,
ambasadorul Republicii Franceze în România

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

**privind promulgarea Legii pentru ratificarea
Amendamentului, semnat la București la 11 iulie 2008,
la Acordul dintre Guvernul României și Guvernul Republicii
Franceze privind cooperarea în domeniul apărării,
semnat la București la 24 octombrie 1998**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru ratificarea Amendamentului, semnat la București la 11 iulie 2008, la Acordul dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Franceze privind cooperarea în domeniul apărării, semnat la București la 24 octombrie 1998, și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 13 aprilie 2009.
Nr. 631.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****pentru eliberarea din funcție a unui judecător**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 35 lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare,

având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 615/2009,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — La data de 1 iunie 2009, domnul Oțelea Ion, judecător la Judecătoria Curtea de Argeș, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

TRAIAN BĂSESCU

București, 24 aprilie 2009.

Nr. 684.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****pentru eliberarea din funcție a unui judecător**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 35 lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare,

având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 612/2009,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Doamna Apetroaie Eufrosina, judecător la Curtea de Apel Suceava, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

TRAIAN BĂSESCU

București, 24 aprilie 2009.

Nr. 685.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****pentru eliberarea din funcție a unui judecător**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 35 lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare,

având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 501/2009,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — La data de 11 mai 2009, doamna Bărbulescu Voica Ioana, judecător la Înalta Curte de Casație și Justiție, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

TRAIAN BĂSESCU

București, 24 aprilie 2009.

Nr. 686.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET
pentru eliberarea din funcție a unui procuror**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 35 lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare, având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 574/2009,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Doamna Săucea Moroșanu Mihaela Angela, procuror la Parchetul de pe lângă Judecătoria Suceava, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 24 aprilie 2009.
Nr. 687.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET
privind acordarea Drapelului de luptă Batalionului 435
Logistic „Ciuc”**

În temeiul prevederilor art. 92 și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată, precum și ale art. 1 din Legea nr. 34/1995 privind acordarea drapelului de luptă marilor unități și unităților militare, având în vedere propunerea ministrului apărării naționale,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se acordă Drapelul de luptă Batalionului 435 Logistic „Ciuc”.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 24 aprilie 2009.
Nr. 688.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET
privind trecerea în rezervă a unui general de brigadă
cu o stea din Ministerul Administrației și Internelor**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. b) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, ale Legii nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare, cu modificările și completările ulterioare, având în vedere propunerea viceprim-ministrului, ministrul administrației și internelor,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Domnul general de brigadă cu o stea Niță *Pandele* Aurelian trece în rezervă.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

București, 24 aprilie 2009.
Nr. 689.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind supunerea spre adoptare Parlamentului a retragerii României din Acordul dintre statele participante la Brigada multinațională în așteptare cu capacitate de luptă ridicată pentru operațiuni O.N.U. privind statutul forțelor lor, semnat la Copenhaga la 13 decembrie 2001**

În temeiul prevederilor art. 91 alin. (1) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, precum și ale art. 34 alin. (1) din Legea nr. 590/2003 privind tratatele, la propunerea Guvernului, potrivit Hotărârii nr. E 62 din 8 aprilie 2009,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se supune spre adoptare Parlamentului retragerea României din Acordul dintre statele participante la Brigada multinațională în așteptare cu capacitate de luptă ridicată pentru operațiuni O.N.U. privind statutul forțelor lor, semnat la Copenhaga la 13 decembrie 2001, și se dispune publicarea prezentului decret în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

TRAIAN BĂSESCU

În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.

PRIM-MINISTRU

EMIL BOC

București, 24 aprilie 2009.

Nr. 690.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind supunerea spre ratificare Parlamentului a Acordului dintre România și Organizația Europeană pentru Exploatarea Sateliților Meteorologici, semnat la București la 29 decembrie 2008 și la Darmstadt la 9 ianuarie 2009, pentru prelungirea perioadei de aplicare a Acordului dintre România și Organizația Europeană pentru Exploatarea Sateliților Meteorologici privind statutul de stat cooperant, semnat la Cheia, România, la data de 17 iulie 2003**

În temeiul prevederilor art. 91 alin. (1) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, precum și ale art. 19 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 590/2003 privind tratatele,

la propunerea Guvernului, potrivit Hotărârii nr. E 59 din 1 aprilie 2009,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se supune spre ratificare Parlamentului Acordul dintre România și Organizația Europeană pentru Exploatarea Sateliților Meteorologici, semnat la București la 29 decembrie 2008 și la Darmstadt la 9 ianuarie 2009, pentru prelungirea perioadei de aplicare a Acordului dintre România și Organizația Europeană pentru Exploatarea Sateliților Meteorologici privind statutul de stat cooperant, semnat la Cheia, România, la data de 17 iulie 2003, și se dispune publicarea prezentului decret în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

TRAIAN BĂSESCU

În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.

PRIM-MINISTRU

EMIL BOC

București, 24 aprilie 2009.

Nr. 691.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 266

din 24 februarie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 13 alin. (1) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, precum și ale art. 6 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999 privind protecția chiriașilor și stabilirea chiriei pentru spațiile cu destinația de locuințe

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 13 alin. (1) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, precum și ale art. 6 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999 privind protecția chiriașilor și stabilirea chiriei pentru spațiile cu destinația de locuințe, excepție ridicată de Anastasia Papuc și Ion Papuc în Dosarul nr. 14.188/299/2007 al Tribunalului București — Secția a III-a civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 16 mai 2008, pronunțată în Dosarul nr. 14.188/299/2007, **Tribunalul București — Secția a III-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art.13 alin. (1) din Legea nr.10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, precum și ale art.6 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999 privind protecția chiriașilor și stabilirea chiriei pentru spațiile cu destinația de locuințe**, excepție ridicată de Anastasia Papuc și Ion Papuc în Dosarul nr.14.188/299/2007 al Tribunalului București — Secția a III-a civilă.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile art. 6 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999 sunt neconstituționale în raport cu art. 20 din Constituție, existând neconcordanțe între textul de lege criticat și pactele și tratatele internaționale privitoare la drepturile omului la care România este parte. În ceea ce privește dispozițiile art. 13 din Legea nr. 10/2001, acestea contravin art. 16 din Constituție, revenind Curții Constituționale sarcina de a determina dacă protecția chiriașului este conformă sau nu cu o anumită normă juridică și cu respectarea dreptului locativ al acestuia bazat pe tradiții de moralitate și civilizație.

Tribunalul București — Secția a III-a civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, arătând că finalitatea textelor criticate este aceea de a reglementa situația contractului de închiriere a imobilelor cu destinația de locuințe, în scopul prevenirii unor stări litigioase între chiriași și proprietari.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, textele de lege criticate fiind în deplină concordanță cu prevederile constituționale invocate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, republicată, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 13 alin. (1) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.798 din 2 septembrie 2005, și cele ale art.6 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999 privind protecția chiriașilor și stabilirea chiriei pentru spațiile cu

destinația de locuințe, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.148 din 8 aprilie 1999. Textele de lege criticate au următoarea redactare:

— Art. 13 alin. (1) din Legea nr. 10/2001: „În cazul imobilelor restituite prin procedurile administrative prevăzute de prezenta lege sau prin hotărâre judecătorească sunt aplicabile prevederile privind contractele de închiriere cuprinse în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999 privind protecția chiriașilor și stabilirea chiriei pentru spațiile cu destinația de locuințe, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 241/2001, cu modificările și completările ulterioare.”;

— Art.6 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999: „În cazul contractelor de vânzare-cumpărare încheiate cu încălcarea prevederilor Legii nr. 112/1995 pentru reglementarea situației juridice a unor imobile cu destinația de locuințe, trecute în proprietatea statului, și desființate prin hotărâre judecătorească, proprietarul recunoscut de justiție va încheia cu persoanele care au cumpărat locuința în baza Legii nr. 112/1995 și care o ocupă efectiv, la cererea acestora, un contract de închiriere pentru o perioadă de 5 ani.”

Autorul excepției susține că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale cuprinse în art. 16 privind egalitatea în drepturi și art. 20 referitoare la tratatele internaționale privind drepturile omului.

Examinând excepția, Curtea constată că textele de lege criticate au mai fost supuse controlului de constituționalitate prin raportare la aceleași dispoziții constituționale ca și în cauza de față, prin Decizia nr. 90 din 20 ianuarie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 133 din 3 martie 2009, statuând asupra constituționalității lor. Curtea a reținut că prin textele de lege criticate legiuitorul a reglementat o serie de măsuri de protecție a chiriașilor, cu caracter temporar, în cazul imobilelor naționalizate și redobândite de foștii proprietari.

Potrivit dispozițiilor art. 44 alin. (1) teza a doua din Constituție, exercitarea dreptului de proprietate trebuie să se

facă în limitele legii, iar potrivit jurisprudenței Curții Constituționale, legiuitorul ordinar este competent să stabilească cadrul juridic pentru exercitarea atributelor dreptului de proprietate, în accepțiunea principială conferită de Constituție, în așa fel încât să nu vină în coliziune cu interesele generale sau cu interesele particulare legitime ale altor subiecte de drept, instituind limitări rezonabile în valorificarea acestuia ca drept subiectiv garantat.

Curtea a statuat că legiuitorul este îndreptățit, stabilind conținutul și limitele dreptului de proprietate, să țină seama nu numai de interesele proprietarilor, ci și de cele ale chiriașilor cărora trebuie să le asigure dreptul la o locuință, realizând un echilibru între cele două categorii de persoane.

În ceea ce privește invocarea prevederilor art. 16 din Constituție, se observă că prin Decizia nr. 157 din 22 aprilie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 411 din 12 iunie 2003, Curtea a statuat că instituirea de regimuri juridice diferite în situații care impun rezolvări diferite nu poate fi apreciată drept o încălcare a principiului egalității în fața legii. Cu acel prilej, Curtea a reținut că statul, chemat să medieze conflictul locativ dintre proprietarul persoană fizică și chiriaș, a procedat corect, asigurându-i primului posibilitatea valorificării atributelor dreptului său de proprietate, îngrijindu-se totodată de protecția celui de-al doilea împotriva eventualelor abuzuri, prin instituirea unor exigențe rezonabile fără a căror satisfacere chiriașul nu poate fi obligat să elibereze locuința.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, atât considerentele, cât și soluția deciziei menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 13 alin. (1) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, precum și ale art. 6 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999 privind protecția chiriașilor și stabilirea chiriei pentru spațiile cu destinația de locuințe, excepție ridicată de Anastasia Papuc și Ion Papuc în Dosarul nr. 14.188/299/2007 al Tribunalului București — Secția a III-a civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 24 februarie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Mihaela Senia Costinescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 342

din 17 martie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (1), (2) și (3)
din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004

Ioan Vida	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Claudia-Margareta Krupenschi	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 din Legea nr. 262/2007 pentru modificarea și completarea Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, excepție ridicată de Aurel Budugan și Maria Budugan în Dosarul nr. 532/33/2008 al Curții de Apel Cluj — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal răspund autorii excepției, prin doamna avocat Isabela Spătaru-Hobjilă, cu împuternicire avocațială depusă la dosar, lipsind celelalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții Constituționale acordă cuvântul reprezentantului autorilor excepției. Aceasta arată că „dispozițiile art. 1 pct. 4 lit. c) alin. (2) din Hotărârea Guvernului nr. 250/2007 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare unitară a Legii nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989 sunt nelegale, fiind contrare prevederilor Legii nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia și ale Legii nr. 10/2001” și încalcă, totodată, prevederile art. 44 din Constituție, referitoare la dreptul de proprietate privată. În ceea ce privește dispozițiile art. 5 din Legea nr. 262/2007, arată că „intervenția autorității publice centrale prin adoptarea unor norme de interpretare nu este doar neavenită, ci constituie și o depășire evidentă a competențelor legale, contravenind dispozițiilor art. 52 din Constituție”, „Legea nr. 554/2004 fiind neconstituțională prin restrângerea sferei actelor administrative ce pot fi supuse controlului de legalitate la sfera actelor unilaterale cu caracter individual, în condițiile în care este firesc ca și un act administrativ unilateral cu caracter normativ să poată fi supus aceluiași control de legalitate”. În consecință, solicită admiterea excepției de neconstituționalitate.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției ca inadmisibilă, deoarece, pe de o parte, dispozițiile art. 1 pct. 4 lit. c) alin. (2) din Hotărârea Guvernului nr. 250/2007, criticate, nu aparțin categoriei actelor normative formate din legi sau ordonanțe asupra cărora Curtea Constituțională, potrivit art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, are competența exercitării controlului de constituționalitate; pe de altă parte, critica de neconstituționalitate referitoare la prevederile art. 5 din Legea nr. 262/2007 vizează, în realitate, modificarea sau completarea textului în sensul dorit de autorul excepției, aspecte asupra cărora, însă, instanța de contencios constituțional nu se poate pronunța.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 8 septembrie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 532/33/2008, **Curtea de Apel Cluj — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a**

prevederilor „art. 5 din Legea nr. 262/2007 pentru modificarea și completarea Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004”.

Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Aurel Budugan și Maria Budugan într-o cauză având ca obiect soluționarea unei excepții de nelegalitate.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia formulează, în principal, argumente pentru susținerea neconstituționalității prevederilor „art. 1 pct. 4 lit. c) alin. (2) din Hotărârea Guvernului nr. 250/2007 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare unitară a Legii nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989”.

Cât privește dispozițiile art. 5 din Legea nr. 262/2007, autorii excepției susțin că „Legea nr. 554/2004 este neconstituțională prin restrângerea sferei actelor administrative ce pot fi supuse controlului de legalitate la sfera actelor unilaterale cu caracter individual, în condițiile în care este firesc ca și un act administrativ unilateral cu caracter normativ să poată fi supus aceluiași control de legalitate.”

Curtea de Apel Cluj — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal apreciază că „dispozițiile art. 5 din Legea nr. 262/2007 sunt valide sub aspectul constituționalității”, acestea fiind norme legale de modificare egale în grad cu norma modificată.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile art. 1 pct. 5 din Legea nr. 262/2007 sunt constituționale, acestea fiind în acord cu normele art. 52 și ale art. 126 alin. (6) din Legea fundamentală. Apreciază că dispozițiile art. 44 din Constituție, invocate, nu au incidență în cauză.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie, potrivit încheierii de sesizare, „prevederile art. 5 din Legea nr. 262/2007 pentru modificarea și completarea Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004”, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 510 din 30 iulie 2007. Curtea constată că, prin aceeași încheiere, instanța de judecată a respins ca inadmisibilă cererea de sesizare a Curții Constituționale în ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 pct. 4 lit. c) alin. (2) din Hotărârea Guvernului nr. 250/2007 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare unitară a Legii nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, astfel că aceste prevederi nu pot constitui obiectul prezentei

excepții, de vreme ce încheierea instanței de judecată reprezintă, potrivit art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare al Curții cu soluționarea unei excepții de neconstituționalitate. Totodată, Curtea constată că, în realitate, prezenta excepție de neconstituționalitate vizează dispozițiile art. 1 pct. 5 din Legea nr. 262/2007, prin care au fost modificate prevederile art. 4 alin. (1)—(3) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004. Având în vedere că, potrivit dispozițiilor art. 60 din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, dispozițiile de modificare și de completare se încorporează, de la data intrării lor în vigoare, în actul de bază, identificându-se cu acesta, Curtea reține ca obiect al excepției de neconstituționalitate dispozițiile art. 4 alin. (1), (2) și (3) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, care au următorul conținut:

Art. 4 — Excepția de nelegalitate: „(1) *Legalitatea unui act administrativ unilateral cu caracter individual, indiferent de data emiterii acestuia, poate fi cercetată oricând în cadrul unui proces, pe cale de excepție, din oficiu sau la cererea părții interesate. În acest caz, instanța, constatând că de actul administrativ depinde soluționarea litigiului pe fond, sesizează, prin încheiere motivată, instanța de contencios administrativ competentă și suspendă cauza. Încheierea de sesizare a instanței de contencios administrativ nu este supusă niciunei căi de atac, iar încheierea prin care se respinge cererea de sesizare poate fi atacată odată cu fondul. Suspendarea cauzei nu se dispune în ipoteza în care instanța în fața căreia s-a ridicat excepția de nelegalitate este instanța de contencios administrativ competentă să o soluționeze.*

(2) *Instanța de contencios administrativ se pronunță, după procedura de urgență, în ședință publică, cu citarea părților și a emitentului. În cazul în care excepția de nelegalitate vizează un act administrativ unilateral emis anterior intrării în vigoare a prezentei legi, cauzele de nelegalitate urmează a fi analizate prin raportare la dispozițiile legale în vigoare la momentul emiterii actului administrativ.*

(3) *Soluția instanței de contencios administrativ este supusă recursului, care se declară în termen de 5 zile de la comunicare și se judecă de urgență și cu precădere.*”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, dispozițiile legale criticate contravin prevederilor art. 52 din Constituție, privind dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică de a se adresa instanței de contencios administrativ.

Analizând excepția de neconstituționalitate, Curtea Constituțională constată că aceasta urmează să fie respinsă, pentru cele ce se vor arăta în continuare:

Dispozițiile art. 52 din Legea fundamentală, invocate de autorii excepției, consacră dreptul de acces liber la justiție în materia contenciosului administrativ, garantat prin dreptul persoanei vătămate într-un drept al său ori într-un interes legitim, de o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, de a obține recunoașterea dreptului pretins sau a interesului legitim, anularea actului și repararea pagubei.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (1), (2) și (3) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, excepție ridicată de Aurel Budugan și Maria Budugan în Dosarul nr. 532/33/2008 al Curții de Apel Cluj —Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 17 martie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. Ioan Vida

Magistrat-asistent,

Claudia-Margareta Krupenschi

Autorii excepției consideră că dispozițiile art. 4 alin. (1), (2) și (3) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004 afectează dreptul părții vătămate de o autoritate publică de a se adresa justiției, deoarece în sfera actelor administrative supuse controlului de legalitate pe calea excepției de nelegalitate nu intră și actele administrative unilaterale cu caracter normativ, acestea fiind, în opinia lor, sustrate controlului judecătoresc. Or, faptul că excepția de nelegalitate vizează, potrivit art. 4 alin. (1) din legea criticată, doar actele administrative unilaterale cu caracter individual, nu are semnificația excluderii actelor administrative unilaterale cu caracter normativ de la controlul de legalitate exercitat de instanța de contencios administrativ, acest control realizându-se pe calea acțiunii directe, separate, și nu a incidentului procedural, adică, în speță, a excepției de nelegalitate. Dispozițiile art. 8 din Legea nr. 554/2004 reglementează obiectul acțiunii judiciare în materia contenciosului administrativ, acesta fiind raportat la „actul administrativ unilateral” al unei autorități publice, fără nicio distincție cu privire la caracterul individual ori normativ al acestuia.

Așa fiind, Curtea constată că dispozițiile Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, transpunând prevederile art. 52 alin. (2) din Constituție, potrivit cărora condițiile și limitele exercitării dreptului [persoanei vătămate de o autoritate publică] se stabilesc prin lege organică, permit contestarea unui act administrativ cu caracter normativ pe calea unei acțiuni directe, în cadrul căreia reclamantul solicită și beneficiază, în egală măsură ca și partea care invocă excepția de nelegalitate în condițiile art. 4 alin. (1), de exercitarea controlului de legalitate din partea instanței.

Totuși, Curtea observă că, în ce privește determinarea obiectului excepției de nelegalitate, există, sub aspectul redactării, o necorelare între prevederile alin. (1) al art. 4, care se referă exclusiv la „actul administrativ unilateral cu caracter individual” și cele ale alin. (2) al aceluiași articol, care vizează excepția de nelegalitate a unui „act administrativ unilateral”, fără a distinge în privința invocării excepției de nelegalitate între cel normativ și cel individual; actul administrativ, așa cum este definit la art. 2 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 554/2004, cuprinde atât „actul unilateral cu caracter individual” cât și „actul unilateral cu caracter normativ”. Din acest punct de vedere, Curtea consideră că necorelarea între cele două alineate ale art. 4 pune în discuție, pe de o parte, o problemă de interpretare și aplicare a legii, iar, pe de altă parte, o problemă de reglementare, ambele aspecte ieșind însă din sfera de competență a Curții Constituționale.

În consecință, Curtea nu poate reține critica de neconstituționalitate potrivit căreia dispozițiile art. 4 alin. (1), (2) și (3) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004 contravin prevederilor art. 52 din Constituție, privind dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică de a se adresa instanței de judecată pentru apărarea dreptului sau interesului său legitim.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 405

din 24 martie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 295 alin. 1 și art. 297 alin. 2 teza a doua din Codul de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Carmen-Cătălina Gliga	— procuror
Benke Károly	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 295 alin. 1 și art. 297 alin. 2 teza a doua din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Yves Pierre Grasa în Dosarul nr. 1.102/179/2007 al Tribunalului Tulcea — Secția civilă, comercială și de contencios administrativ.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 13 noiembrie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 1.102/179/2007, **Tribunalul Tulcea — Secția civilă, comercială și de contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 295 alin. 1 și art. 297 alin. 2 teza a doua din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Yves Pierre Grasa într-o cauză având ca obiect soluționarea apelului formulat împotriva sentinței prin care s-a respins cererea de constatare a nulității absolute a unui contract de vânzare-cumpărare.

În motivarea excepției se arată că, potrivit dispozițiilor criticate, instanța de apel va verifica, în limitele cererii de apel, nu numai stabilirea situației de fapt, dar și aplicarea legii de către prima instanță, ceea ce contravine principiului potrivit căruia nimeni nu este mai presus de lege. De asemenea, prin judecarea cauzei pe fond, în condițiile art. 297 alin. 2 teza a doua din Codul de procedură civilă, hotărârea instanței devine definitivă, fiind dată în apel, singura cale de atac rămânând recursul, însă acesta reprezintă numai controlul pe motive de legalitate, iar nu și de temeinicie. Rezultă că, în privința probelor administrate cu această ocazie, nu se mai respectă dreptul la apărare și dreptul la un proces echitabil în sensul asigurării dublului grad de jurisdicție.

Tribunalul Tulcea — Secția civilă, comercială și de contencios administrativ apreciază că excepția de neconstituționalitate ridicată este neîntemeiată, invocând în acest sens jurisprudența Curții Constituționale.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile legale criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, art. 1 alin. (2), 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 295 alin. 1 și art. 297 alin. 2 teza a doua din Codul de procedură civilă, care au următorul cuprins:

— Art. 295 alin. 1: „*Instanța de apel va verifica, în limitele cererii de apel, stabilirea situației de fapt și aplicarea legii de către prima instanță. Motivele de ordine publică pot fi invocate și din oficiu.*”

— Art. 297 alin. 2 teza a doua: „*[...] În acest caz, precum și atunci când există vreun alt motiv de nulitate, iar prima instanță a judecat în fond, instanța de apel, anulând în tot sau în parte procedura urmată și hotărârea pronunțată, va reține procesul spre judecare.*”

Autorul excepției susține că dispozițiile criticate sunt contrare prevederilor constituționale ale art. 16 alin. (2), potrivit cărora nimeni nu este mai presus de lege, ale art. 21 alin. (1) privind accesul liber la justiție, ale art. 21 alin. (3) referitoare la dreptul la un proces echitabil și ale art. 24 alin. (1) privind dreptul la apărare.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea constată următoarele:

În ceea ce privește prevederile art. 295 alin. 1 și art. 297 alin. 2 teza a doua din Codul de procedură civilă, sub aspectul încălcării dispozițiilor constituționale prevăzute de art. 21 alin. (1) și (3) și art. 24 alin. (1), Curtea Constituțională s-a mai pronunțat asupra acestor dispoziții. Astfel, prin Decizia nr. 102 din 13 februarie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 195 din 21 martie 2007, Decizia nr. 472 din 17 mai 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 406 din 18 iunie 2007 și Decizia nr. 681 din 11 septembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 712 din 22 octombrie 2007, Curtea a statuat că aceste texte legale constituie o garanție a aplicării principiului potrivit căruia judecarea unei cauze se face în mod echitabil și într-un termen rezonabil, în scopul înlăturării oricăror abuzuri din partea părților, prin care s-ar tinde la tergiversarea nejustificată a soluționării unui proces. Totodată, Curtea a reținut că reglementările internaționale în materie nu impun accesul la totalitatea gradelor de jurisdicție sau la toate căile de atac prevăzute de legislațiile naționale, art. 13 din Convenția privind apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale consacrand numai dreptul persoanei la un recurs efectiv în fața unei instanțe naționale, deci posibilitatea de a accede la un grad de jurisdicție.

Cu privire la dispozițiile art. 295 alin. 1 din Codul de procedură civilă, Curtea a constatat că acestea nu contravin

prevederilor art. 16 alin. (2) din Constituție, întrucât faptul că instanța de apel verifică, în limitele cererii de apel, nu numai stabilirea situației de fapt, dar și aplicarea legii de către prima instanță, nu încalcă principiul potrivit căruia nimeni nu este mai presus de lege.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a determina reconsiderarea jurisprudenței în materie a Curții Constituționale, considerentele și soluția pronunțată în deciziile de mai sus își mențin valabilitatea și în prezenta cauză.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 295 alin. 1 și art. 297 alin. 2 teza a doua din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Yves Pierre Grasa în Dosarul nr. 1.102/179/2007 al Tribunalului Tulcea — Secția civilă, comercială și de contencios administrativ.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 24 martie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Benke Károly

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru modificarea Hotărârii Guvernului nr. 368/1998 privind înființarea Institutului Național de Expertize Criminalistice — I.N.E.C.

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. I. — Hotărârea Guvernului nr. 368/1998 privind înființarea Institutului Național de Expertize Criminalistice — I.N.E.C., publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 248 din 3 iulie 1998, se modifică după cum urmează:

1. Articolul 2 va avea următorul cuprins:

„Art. 2. — Institutul are sediul în municipiul București, bd. Regina Elisabeta nr. 53, sectorul 5.”

2. Articolul 3 va avea următorul cuprins:

„Art. 3. — (1) Institutul are ca obiect de activitate efectuarea expertizelor criminalistice.

(2) Expertiza criminalistică reprezintă actul procesual prin care se efectuează o cercetare științifică a probelor materiale destinată identificării persoanelor, obiectelor, substanțelor, fenomenelor sau evenimentelor, stabilirii anumitor proprietăți, modificări de formă, aspect, conținut ori structură, precum și a mecanismului producerii acestora.”

3. Articolul 5 va avea următorul cuprins:

„Art. 5. — În subordinea institutului funcționează:

- a) Laboratorul Interjudețean de Expertize Criminalistice București;
- b) Laboratorul Interjudețean de Expertize Criminalistice Cluj;
- c) Laboratorul Interjudețean de Expertize Criminalistice Iași;
- d) Laboratorul Interjudețean de Expertize Criminalistice Timișoara;

e) Laboratorul Interjudețean de Expertize Criminalistice Brașov;

f) Laboratorul Interjudețean de Expertize Criminalistice Craiova.”

4. Articolul 6 va avea următorul cuprins:

„Art. 6. — (1) Structura organizatorică a institutului și a laboratoarelor interjudețene se stabilește prin regulamentul de organizare și funcționare a institutului, aprobat prin ordin al ministrului justiției și libertăților cetățenești.

(2) Regulamentul prevăzut la alin. (1) se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, precum și pe pagina de internet a institutului.”

5. La articolul 7, alineatul (3) va avea următorul cuprins:

„(3) Pe lângă director, funcționează ca organ consultativ Consiliul institutului, format din directorul adjunct și personalul cu funcții de conducere.”

6. La articolul 8, alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„Art. 8. — (1) Directorul și directorul adjunct ai institutului sunt numiți prin ordin al ministrului justiției și libertăților cetățenești dintre experții cu grad profesional maxim și cu studii juridice.”

7. La articolul 10, literele a), c) și e) vor avea următorul cuprins:

„a) efectuează, în toate cazurile, noua expertiză criminalistică; în cazurile de o complexitate mai mare sau pentru

care laboratoarele interjudețene nu au condiții tehnice ori resurse umane efectuează și prima expertiză;

.....
c) desfășoară activități de documentare și de cercetare științifică operațională;

.....
e) sprijină învățământul universitar și postuniversitar cu material documentar și cu alte mijloace necesare procesului de învățământ, organizează cursuri de specializare, de pregătire și perfecționare profesională, în domeniul criminalisticii;”.

8. La articolul 11, litera b) va avea următorul cuprins:

„b) asigură condiții corespunzătoare pentru pregătirea și perfecționarea profesională a personalului propriu;”.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

9. La articolul 14, alineatul (1) va avea următorul cuprins:
„Art. 14. — (1) Salarizarea și alte drepturi ale personalului institutului și al laboratoarelor interjudețene se stabilesc în condițiile legii.”

10. Articolul 16 va avea următorul cuprins:

„Art. 16. — Numărul maxim de posturi pentru institut este de 71, care se încadrează în numărul maxim de posturi stabilit pentru Ministerul Justiției și Libertăților Cetățenești.”

Art. II. — La data intrării în vigoare a prezentei hotărâri se înființează Laboratorul Interjudețean de Expertize Criminalistice Brașov, fără personalitate juridică.

Art. III. — La data de 1 ianuarie 2010 se înființează Laboratorul Interjudețean de Expertize Criminalistice Craiova, fără personalitate juridică.

Contrasemnează:

p. Ministrul justiției și libertăților cetățenești,

Alina Mihaela Bica,

secretar de stat

p. Ministrul finanțelor publice,

Gheorghe Gherghina,

secretar de stat

București, 15 aprilie 2009.

Nr. 458.

ACTE ALE COMISIEI DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR

COMISIA DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR

DECIZIE

privind interzicerea temporară a exercitării activității de asigurare și/sau reasigurare a Societății Comerciale BERTA Broker de asigurare — S.R.L.

Comisia de Supraveghere a Asigurărilor, cu sediul în municipiul București, str. Amiral Constantin Bălescu nr. 18, sectorul 1, cod de înregistrare fiscală 14045240/1.07.2001, reprezentată legal de președinte, în temeiul art. 4 alin. (19) din Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare,

în baza hotărârii Consiliului Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor adoptată în ședința din data de 17 martie 2009, conform art. 4 alin. (22)—(24¹) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare, în cadrul căreia a fost analizată documentația aferentă Notei nr. IX.128 din 12 martie 2009 privind controlul inopinat efectuat la Societatea Comercială BERTA Broker de asigurare — S.R.L.,

în conformitate cu atribuțiile prevăzute la art. 8 alin. (2) lit. k) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare, organele de specialitate ale Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor s-au prezentat la Societatea Comercială BERTA Broker de asigurare — S.R.L., cu sediul în municipiul București, Str. Vaselor nr. 40 bis, sectorul 2, înregistrată la oficiul registrului comerțului cu nr. J40/4743/22.03.2006, cod unic de înregistrare 18506699, reprezentată legal de domnul Axinte Ștefan, în calitate de director executiv, în vederea efectuării unui control inopinat.

În urma deplasării pe teren a echipei de control s-a constatat că acțiunea de control inopinat nu se poate efectua la sediul social al societății din municipiul București, Str. Vaselor nr. 40 bis, sectorul 2, întrucât imobilul a fost demolat.

Prin urmare, rezultatele acțiunii de control au fost consemnate în Nota unilaterală de control, înregistrată la Comisia de Supraveghere a Asigurărilor sub nr. 119 din 2 martie 2009, în baza căreia a fost întocmită Nota nr. IX.128 din 12 martie 2009 privind controlul inopinat efectuat la Societatea Comercială BERTA Broker de asigurare — S.R.L.

În urma analizării actului de control s-au constatat următoarele:

1. Societatea nu are conducător executiv, fapt ce încalcă prevederile art. 35 alin. (5) lit. h) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare, și constituie contravenție conform art. 39 alin. (2) lit. a) și m²) din lege.

2. Societatea nu are sediu social, fapt ce încalcă prevederile art. 2 lit. e) din Normele privind autorizarea brokerilor de asigurare și/sau de reasigurare, puse în aplicare prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 3.110/2004, cu modificările ulterioare, și constituie contravenție conform art. 39 alin. (2) lit. a) din lege.

3. Societatea nu a pus la dispoziția Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor un spațiu și documente pentru desfășurarea controlului inopinat, încălcând prevederile art. 5 lit. j) și art. 38¹ alin. (12) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare, ceea ce constituie contravenție conform art. 39 alin. (2) lit. a), c) și d) din lege.

4. Societatea nu a transmis copia poliței de asigurare, încălcând astfel prevederile art. 3 alin. (6) din Normele privind forma și conținutul raportărilor pe care trebuie să le întocmească brokerii de asigurare și/sau reasigurare, puse în aplicare prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 113.139/2006, cu modificările și completările ulterioare, ceea ce constituie contravenție conform art. 39 alin. (2) lit. a) din lege.

Față de aceste motive, pentru faptele reținute în sarcina brokerului de asigurare, în scopul apărării drepturilor asiguraților și al promovării stabilității activității de asigurare în România, în ședința din data de 17 martie 2009, Consiliul Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor a hotărât sancționarea Societății Comerciale BERTA Broker de asigurare — S.R.L. cu interzicerea temporară a exercitării activității de asigurare, în conformitate cu art. 39 alin. (3) lit. d) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare,

drept care d e c i d e:

Art. 1. — Interzicerea temporară a exercitării activității de asigurare și/sau reasigurare a Societății Comerciale BERTA Broker de asigurare — S.R.L., cu sediul în municipiul București, Str. Vaselor nr. 40 bis, sectorul 2, înregistrată la oficiul registrului comerțului cu nr. J40/4743/22.03.2006, cod unic de înregistrare 18506699, reprezentată legal de domnul Axinte Ștefan, în calitate de director executiv, în conformitate cu art. 39 alin. (3) lit. d) din Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare, până la respectarea prevederilor legale în vigoare.

Art. 2. — Societatea are obligația de a face demersurile necesare la Oficiul Registrului Comerțului București în vederea radierii codului CAEN 6629 din obiectul de activitate în termen de 30 de zile de la data primirii deciziei și de a transmite Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor dovada modificării solicitate.

Art. 3. — Societatea Comercială BERTA Broker de asigurare — S.R.L. are obligația de a denunța toate contractele de intermediere încheiate cu societățile de asigurare, societatea rămânând răspunzătoare de îndeplinirea obligațiilor ce decurg din aceste contracte.

Art. 4. — (1) Pe toată perioada de interzicere a activității de broker de asigurare prevăzută la art. 1, brokerului de asigurare i se interzice desfășurarea activității de negociere și încheierea de noi contracte de asigurare pentru persoanele fizice sau

juridice, a acordării de asistență pe durata derulării contractelor în curs sau în legătură cu regularizarea daunelor, precum și desfășurarea oricăror operațiuni specifice brokerilor de asigurare, astfel cum sunt definite în Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Brokerul de asigurare are obligația să aducă la cunoștința clienților săi interzicerea activității de asigurare, în termen de cel mult 3 zile de la data primirii prezentei decizii, în vederea efectuării plății ratelor scadente la contractele în curs de derulare direct la asigurator, rămânând direct răspunzător pentru îndeplinirea obligațiilor asumate prin contractele în vigoare.

Art. 5. — (1) Împotriva prezentei decizii Societatea Comercială BERTA Broker de asigurare — S.R.L. poate face plângere la Curtea de Apel București, în termen de 30 de zile de la comunicarea acesteia, conform art. 40 din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

(2) În conformitate cu art. 40 alin. (2) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare, plângerea adresată Curții de Apel București nu suspendă, pe timpul soluționării acesteia, executarea măsurii sancționatorii dispuse de Comisia de Supraveghere a Asigurărilor.

Art. 6. — Prezenta decizie se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, conform prevederilor art. 9 alin. (2) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

Președintele Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor,
Angela Toncescu

București, 7 aprilie 2009.
Nr. 258.

COMISIA DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR

DECIZIE

privind sancționarea cu retragerea aprobării domnului Ion Vătafu, director executiv la Societatea Comercială IV — Broker de asigurare — S.R.L.

Comisia de Supraveghere a Asigurărilor, cu sediul în municipiul București, str. Amiral Constantin Bălescu nr. 18, sectorul 1, cod de înregistrare fiscală 14045240/01.07.2001, reprezintă legal prin președinte, în temeiul art. 4 alin. (19), precum și al art. 39 alin. (5) din Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare,

în baza hotărârii Consiliului Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor, consemnată în procesul-verbal al ședinței din data de 17 martie 2009, în cadrul căreia a fost analizată Nota nr. IX.111/23 februarie 2009 privind controlul inopinat efectuat la Societatea Comercială IV — Broker de asigurare — S.R.L., cu sediul în șos. București-Ploiești, km 16,5, orașul Otopeni, județul Ilfov, nr. de înregistrare în registrul comerțului J40/10137/11.12.2001, CUI 14341164, RBK-068, reprezentată legal prin domnul Ion Vătafu, director executiv,

a constatat următoarele:

Prin Decizia nr. 71 din 7 decembrie 2007, domnul Vătafu Ion a fost aprobat în funcția de director executiv la Societatea Comercială IV — Broker de asigurare — S.R.L.

În urma verificării mențiunilor înscrise în registrul comerțului, s-a constatat că la data controlului domnul Vătafu Ion deține funcții executive la Societatea Comercială GATT — S.R.L., nr. de înregistrare în registrul comerțului J/23/992/20.05.2005, CUI 3149822, și la Societatea Comercială IV — S.R.L., nr. de înregistrare în registrul comerțului J23/994/20.05.2005, CUI 4059019.

Astfel au fost încălcate prevederile art. 35 alin. (5) lit. h) din Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 2 lit. i) din Normele privind autorizarea brokerilor de asigurare și/sau de reasigurare puse în aplicare prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 3.110/2004, cu modificările ulterioare.

Fapta constituie contravenție potrivit art. 39 alin. (2) lit. a) și m²) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

Față de motivele de fapt și de drept arătate, în scopul apărării dreptului asiguraților și al promovării stabilității activității de asigurare în România, Consiliul Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor a hotărât, în ședința din data de 17 martie 2009, sancționarea domnului Ion Vătafu, director executiv la Societatea Comercială IV — Broker de asigurare — S.R.L., cu retragerea aprobării acordate prin Decizia nr. 71 din 7 decembrie 2001, în conformitate cu prevederile art. 5 lit. d) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare,

drept care d e c i d e:

Art. 1. — Se sancționează domnul Ion Vătafu, director executiv la Societatea Comercială IV — Broker de asigurare — S.R.L., cu domiciliul în municipiul București, Șos. Alexandriei nr. 16, bl. L4, sc. C, et. 8, ap. 108, sectorul 5, CNP 1500717400231, cu retragerea aprobării, în conformitate cu prevederile art. 5 lit. d) din Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 2. — (1) Împotriva prezentei decizii persoana sancționată poate face plângere la Curtea de Apel București, în termen de

30 de zile de la comunicarea acesteia, în conformitate cu prevederile art. 40 alin. (1) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Plângerea adresată Curții de Apel București nu suspendă, pe timpul soluționării acesteia, executarea măsurii sancționatorii, în conformitate cu prevederile art. 40 alin. (2) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 3. — Prezenta decizie se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, conform prevederilor art. 9 din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

Președintele Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor,
Angela Toncescu

București, 14 aprilie 2009.
Nr. 291.

COMISIA DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR

DECIZIE

privind sancționarea cu interzicerea temporară a exercitării activității de asigurare a Societății Comerciale IV — Broker de asigurare — S.R.L.

Comisia de Supraveghere a Asigurărilor, cu sediul în municipiul București, str. Amiral Constantin Bălescu nr. 18, sectorul 1, cod de înregistrare fiscală 14045240/1.07.2001, reprezentată legal prin președinte, în temeiul art. 4 alin. (19), precum și al art. 39 alin. (5) din Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare,

în baza hotărârii Consiliului Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor, consemnată în procesul-verbal al ședinței din data de 17 martie 2009, în cadrul căreia a fost analizată Nota nr. IX.111 din 23 februarie 2009 privind controlul inopinat efectuat la Societatea Comercială IV — Broker de asigurare — S.R.L., cu sediul în șos. București—Ploiești, km 16,5, orașul Otopeni, județul Ilfov, nr. de înregistrare în registrul comerțului J40/10137/11.12.2001, CUI 14341164, RBK-068, reprezentată legal prin domnul Ion Vătafu, director executiv,

a constatat următoarele:

1. În urma verificării mențiunilor înscrise în registrul comerțului s-a constatat că la data controlului domnul Ion Vătafu, director executiv la Societatea Comercială IV — Broker de asigurare — S.R.L., deține funcții executive și la Societatea Comercială Gatt — S.R.L., nr. de înregistrare în registrul comerțului J/23/992/20.05.2005, CUI 3149822, și la Societatea Comercială IV — S.R.L., nr. de înregistrare în registrul comerțului J23/994/20.05.2005, CUI 4059019, încălcând astfel prevederile art. 35 alin. (5) lit. h) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 2 lit. i) din Normele privind autorizarea brokerilor de asigurare și/sau de reasigurare puse în aplicare prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 3.110/2004, cu modificările ulterioare.

Consiliul Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor a hotărât, în ședința din data de 17 martie 2009, sancționarea domnului Ion Vătafu, director executiv la Societatea Comercială IV — Broker de asigurare — S.R.L., cu retragerea aprobării acordate prin Decizia nr. 71 din 7 decembrie 2001.

Conform art. 35 alin. (5) lit. h) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare, brokerul de asigurare trebuie să aibă personal angajat care să corespundă criteriilor stabilite conform normelor în vigoare.

Fapta constituie contravenție potrivit art. 39 alin. (2) lit. m²) din lege.

2. Societatea Comercială IV — Broker de asigurare — S.R.L. nu a evidențiat primele intermediare în contul 401 „Decontări cu asiguratorii și reasiguratorii privind primele intermediare”, fiind înregistrate eronat în contul 412 „Decontări privind alte sume convenite din alte operațiuni aferente activității de intermediere”.

Astfel au fost încălcate prevederile cap. III pct. 2 referitoare la planul de conturi pentru brokerii de asigurare din Reglementările contabile conforme cu directivele europene specifice domeniului asigurărilor, aprobate prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 3.129/2005.

Fapta constituie contravenție potrivit art. 39 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

3. Societatea Comercială IV — Broker de asigurare — S.R.L. a înregistrat în evidențele societății venituri obținute în baza contractelor de prestări servicii nr. 1 din 29 aprilie 2005, încheiat cu Societatea Comercială Gatt — S.R.L., și nr. 2 din 29 aprilie 2005, încheiat cu Societatea Comercială IV — S.R.L.

În timpul controlului, societatea nu a prezentat documente justificative pentru prestarea serviciilor, conform contractelor indicate.

Față de motivele de fapt și de drept arătate, în scopul apărării dreptului asiguraților și al promovării stabilității activității de asigurare în România, Consiliul Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor a hotărât, în ședința din data de 17 martie 2009, sancționarea cu interzicerea temporară a exercitării activității de asigurare până la data aprobării unei noi persoane semnificative, a Societății Comerciale IV — Broker de Asigurare — S.R.L., în conformitate cu prevederile art. 39 alin. (3) lit. d) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare,

drept care se d e c i d e:

Art. 1. — Se sancționează cu interzicerea temporară a exercitării activității de asigurare până la data aprobării unei noi persoane semnificative, în conformitate cu prevederile art. 39 alin. (3) lit. d) din Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare, Societatea Comercială IV — Broker de asigurare — S.R.L., cu sediul în șos. București—Ploiești, km 16,5, orașul Otopeni, județul Ilfov, J40/10137/11.12.2001, CUI 14341164, RBK-068, reprezentată legal prin domnul Ion Vătafu, director executiv, pentru faptele indicate la pct. 1 și 2 din preambul.

Art. 2. — În termen de 30 de zile de la data primirii deciziei, Societatea Comercială IV — Broker de asigurare — S.R.L. are obligația să prezinte la Comisia de Supraveghere a Asigurărilor situația deconturilor, conform semnificației contului 401 „Decontări cu asiguratorii și reasiguratorii privind primele intermediare”.

Art. 3. — Societatea Comercială IV — Broker de asigurare — S.R.L. are obligația ca în termen de 3 zile de la data primirii prezentei decizii să comunice Comisiei de Supraveghere a

Asigurărilor documentele justificative din care să reiasă serviciile prestate în baza contractelor indicate la pct. 3 din preambul, precum și o notă de fundamentare în care să se prezinte modul de derulare a contractelor menționate și modul de decontare a serviciilor prestate, în conformitate cu prevederile art. 5 lit. h) și j) și art. 35 alin. (5) lit. e) și f) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 4. — (1) Împotriva prezentei decizii persoana sancționată poate face plângere la Curtea de Apel București, în termen de 30 de zile de la comunicarea acesteia, în conformitate cu prevederile art. 40 alin. (1) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Plângerea adresată Curții de Apel București nu suspendă, pe timpul soluționării acesteia, executarea măsurii sancționatorii, în conformitate cu prevederile art. 40 alin. (2) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 5. — Prezenta decizie se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, conform prevederilor art. 9 din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

Președintele Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor,
Angela Toncescu

București, 14 aprilie 2009.
Nr. 292

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.411.58.33 și 021.410.47.30, fax 021.410.77.36 și 021.410.47.23
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 429987

